

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Sprawozdanie Komisji „Sprawozdanie dotyczące polityki konkurencji za rok 2023”

(COM(2024) 115 final)

(C/2025/118)

Sprawozdawca: **Giuseppe GUERINI**

Doradczynie i doradcy	Samuel CORNELLA (z ramienia sprawozdawcy)
Wniosek o konsultację	Komisja Europejska, 29.5.2024
Podstawa prawna	Art. 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
Sekcja odpowiedzialna	Sekcja Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji
Data przyjęcia przez sekcję	1.10.2024
Data przyjęcia na sesji plenarnej	23.10.2024
Sesja plenarna nr	591
Wynik głosowania (za/przeciw/wstrzymało się)	246/0/5

1. Wnioski i zalecenia

1.1. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) podkreśla znaczenie prac przeprowadzonych przez Komisję Europejską w 2023 r. nad komunikatem w sprawie kluczowej koncepcji prawa konkurencji, a mianowicie właściwych rynków, która odgrywa zasadniczą rolę w przypadkach nadużywania pozycji dominującej, w analizie połączeń oraz w kontroli pomocy państwa.

1.2. EKES uważa, że obecne tymczasowe kryzysowe i przejściowe ramy środków pomocy państwa (TCTF) powinny zostać poddane gruntownej ocenie pod kątem tego, czy powinny one zostać stopniowo wycofane w 2025 r. zgodnie z obecnym planem, czy też przydatne byłoby włączenie do zwykłych zasad pomocy państwa pewnych elementów, które okazały się korzystne dla zielonej transformacji, zwłaszcza usprawnień proceduralnych.

1.3. EKES zwraca uwagę na potrzebę zastanowienia się nad sposobem zachowania jednolitego rynku w taki sposób, by uniknąć wszelkich szkodliwych zakłóceń konkurencji, które mogą wynikać z pomocy państwa, oraz zapewnić konkurencyjność europejskich przedsiębiorstw w skali światowej. W odniesieniu do tej konkretnej kwestii EKES odwołuje się do ważnego fragmentu sprawozdania „Znacznie więcej niż rynek” [*Much More Than a Market*], opracowanego przez Enrico Lettę. Stwierdza się w nim, że „należy opracować odważne i innowacyjne rozwiązania, które zapewnią równowagę między potrzebą szybkiego uruchomienia ukierunkowanego na szczeblu krajowym wsparcia publicznego dla przemysłu w zakresie, w jakim odnosi się ono w proporcjonalny sposób do niedoskonałości rynku, a potrzebą zapobiegania fragmentacji jednolitego rynku [...]. Jednym ze sposobów na przezwycięzenie tego dylematu mogłoby być znalezienie równowagi między bardziej rygorystycznym stosowaniem pomocy państwa na poziomie krajowym a stopniowym rozszerzaniem wsparcia finansowego na poziomie UE. W szczególności można rozważyć mechanizm wkładu pomocy państwa, który zobowiązywałby państwa członkowskie do przeznaczania części swoich funduszy krajowych na finansowanie ogólnoeuropejskich inicjatyw i inwestycji”.

1.4. EKES z zadowoleniem przyjmuje długo oczekiwane dostosowanie progów pomocy *de minimis* przyznawanej zarówno dla sektorów zwykłych, jak i usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym (UOIG), odpowiednio z 200 000 EUR do 300 000 EUR i z 500 000 EUR do 750 000 EUR w okresie trzech lat. W październiku 2023 r. na mocy rozporządzenia (UE) 2023/2391⁽¹⁾ zwiększono również próg *de minimis* dla sektora rybołówstwa i akwakultury (z 30 000 EUR do 40 000 EUR w okresie 3 lat).

1.5. Komitet wzywa Komisję do dogłębnej refleksji nad kolejnym istotnym punktem sprawozdania Enrico Letty na temat jednolitego rynku, w którym stwierdzono, że „aby w pełni wykorzystać potencjał gospodarki społecznej, należy rozważyć szereg środków politycznych. Po pierwsze, musimy ułatwić podmiotom gospodarki społecznej dostęp do finansowania w całym ich cyklu życia. W tym celu ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych (GBER) dotyczące pomocy państwa mogłoby zostać dostosowane do przedsiębiorstw społecznych, a przepisy dotyczące pomocy mogłyby zostać poddane ponownej ocenie w odniesieniu do rekrutacji pracowników znajdujących się w niekorzystnej sytuacji”.

1.6. Komitet uważa, że pomysł ustanowienia w przyszłości ogólnoeuropejskiego suwerennego funduszu pomocy państwa zgodnie z propozycją zawartą w sprawozdaniu Enrico Letty jest bardzo interesujący, gdyż mogłoby to być korzystne dla zachowania spójności społecznej oraz dla właściwego funkcjonowania jednolitego rynku.

1.7. EKES zwraca ogólnie uwagę na potrzebę zastanowienia się nad sposobem utrzymania rynku wewnętrznego i uniknięcia szkodliwych zakłóceń konkurencji w taki sposób, by jednocześnie zapewnić międzynarodową konkurencyjność europejskich przedsiębiorstw. Taka refleksja obejmowałaby w razie potrzeby odpowiednie dostosowania w następstwie ukierunkowanych środków wsparcia wdrożonych przez inne podmioty globalne, takich jak ustawa o obniżeniu inflacji przyjęta w Stanach Zjednoczonych.

1.8. Komitet zachęca Komisję do dalszego analizowania trwającej oceny dotyczącej ewentualnej zmiany rozporządzenia (WE) nr 1/2003⁽²⁾ i jego aktu wykonawczego – rozporządzenia (WE) nr 773/2004⁽³⁾ – w celu dalszego zabezpieczenia pierwotnych celów takich rozporządzeń, które przyjęto na początku XXI wieku, z myślą o ujednoczeniu i zwiększeniu skuteczności stosowania reguł konkurencji w całej UE.

1.9. EKES zachęca Komisję do skoncentrowania się na ogólnej tendencji wskazującej na spadek liczby wniosków o złagodzenie kary w związku z naruszeniami art. 101 TFUE w ostatnich kilku latach. Proponuje, by ta kwestia została uwzględniona w rocznym sprawozdaniu dotyczącym konkurencji za 2024 r., które ma zostać opublikowane w 2025 r., choć nieco wzrosła ostatnio liczba spraw w ramach programu łagodzenia kar. Podział rynku i klientów oraz zmowy przetargowe stanowią istotne bariery zarówno dla wolnej konkurencji, jak i wzrostu gospodarczego. Programy łagodzenia kar były bardzo przydatne w wykrywaniu karteli, jednak w ostatnich latach liczba wniosków o złagodzenie kary spadła. Wynika to prawdopodobnie ze zwiększonego ułatwienia „egzekwowania prawa konkurencji na drodze prywatnoprawnej”, co przede wszystkim zmniejsza zachęty do łagodzenia kary.

1.10. Komitet z zadowoleniem przyjmuje pakiet dotyczący uproszczenia kontroli łączenia przedsiębiorstw w sprawach, które nie wydają się wzbudzać poważnych zastrzeżeń dotyczących konkurencji. Dzięki zmniejszeniu wymogów dotyczących informacji przekazywanych podczas zgłaszania transakcji te uproszczenia spełniają kryterium proporcjonalności. Przepisy zmniejszają obciążenia regulacyjne przedsiębiorstw oraz obciążenia administracyjne organów ochrony konkurencji w sprawach, które nie wydają się w znacznym stopniu narażać na szwank konkurencji.

2. Wprowadzenie i kontekst

2.1. W dniu 6 marca 2024 r. Komisja Europejska opublikowała sprawozdanie dotyczące polityki konkurencji. Jest ono skierowane do Rady, Parlamentu Europejskiego, Komitetu Regionów i Komitetu Ekonomiczno-Społecznego. Opisano w nim kluczowe elementy polityki konkurencji w 2023 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2023/2391 z dnia 4 października 2023 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 717/2014, (UE) nr 1407/2013, (UE) nr 1408/2013 i (UE) nr 360/2012 w odniesieniu do pomocy *de minimis* przyznawanej na przetwarzanie i wprowadzanie do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury oraz rozporządzenie (UE) nr 717/2014 w odniesieniu do całkowitej kwoty pomocy *de minimis* przyznawanej jednemu przedsiębiorstwu, do okresu stosowania takiej pomocy i do innych kwestii (Dz.U. L, 2023/2391, 5.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2391/oj>).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, s. 18).

2.2. We wprowadzeniu do sprawozdania Komisja podkreśla, że przepisy dotyczące konkurencji i pomocy państwa muszą należycie uwzględnić nasilające się globalne napięcia geopolityczne, a w szczególności trwającą inwazję Rosji na Ukrainę oraz postępującą cyfryzację gospodarki i rynków.

2.3. Komisja zwraca również uwagę, że na wniosek Rady przeanalizowała wpływ obecnych zasad pomocy państwa na integralność jednolitego rynku i na konkurencyjność UE. W tym celu przeprowadziła szczegółową analizę pomocy państwa przyznanej w ostatnich latach na podstawie kolejnych ram tymczasowych.

2.4. Ponadto Komisja zauważa, że od maja 2023 r. stosuje się nowe zasady określone w akcie o rynkach cyfrowych (DMA), aby utrzymać otwarte i kontestowalne rynki cyfrowe. Pełny opis działań podjętych przez Komisję w kontekście aktu o rynkach cyfrowych został opublikowany równoległe ze sprawozdaniem dotyczącym polityki konkurencji zgodnie z wymogami art. 35 tego aktu.

2.5. Komisja opisała i wyjaśniła także inne istotne zmiany, takie jak na przykład: i) prace prowadzone nad nowym komunikatem w sprawie pojęcia właściwego rynku; ii) trwające rozważania na temat ewentualnej modernizacji systemu egzekwowania art. 101 i 102 TFUE, jak określono w rozporządzeniu (WE) nr 1/2003; iii) uproszczenie zasad zgłaszania połączeń przedsiębiorstw, które na pierwszy rzut oka wydają się nieproblematyczne z punktu widzenia konkurencji i mogą zostać zatwierdzone w fazie 1.

2.6. Kolejnym istotnym wydarzeniem, o którym mowa powyżej, jest wejście w życie, począwszy od października 2023 r., obowiązków dotyczących zgłaszania wynikających z rozporządzenia w sprawie subsydiów zagranicznych, które wprowadzono w celu przeciwdziałania zakłóceniom na rynku spowodowanym subsydiami publicznymi przyznanymi niektórym przedsiębiorstwom spoza Unii Europejskiej.

2.7. Wreszcie warto zauważyć, że przedstawione przez Mario Draghiego w dniu 9 września sprawozdanie na temat konkurencyjności potwierdza, że obecne reguły konkurencji umożliwiają utrzymanie odpowiedniego poziomu konkurencji na europejskim rynku i odgrywają pierwszoplanową rolę w tym względzie. Te same zasady można by jednak stopniowo dostosowywać, aby zapewnić konkurencyjność europejskich przedsiębiorstw na arenie międzynarodowej, a także odpowiednio uwzględnić zmieniającą się strukturę szeregu rynków usług cyfrowych.

3. Uwagi ogólne i szczegółowe

3.1. EKES podkreśla znaczenie prac przeprowadzonych przez Komisję Europejską w 2023 r. nad komunikatem w sprawie kluczowej koncepcji prawa konkurencji, a mianowicie właściwych rynków. Pojęcia „właściwego rynku produktowego” i „właściwego rynku geograficznego” odgrywają zasadniczą rolę zarówno odnośnie do przypadków nadużycia pozycji dominującej, jak i do analizy połączeń przedsiębiorstw oraz kontroli pomocy państwa.

3.2. Poprzedni komunikat (z 1997 r.) w sprawie właściwych rynków został odpowiednio dostosowany do zmieniającej się sytuacji gospodarczej i technologicznej, zwłaszcza pod względem cyfryzacji. Zmieniona definicja właściwego rynku sprawia, że podejście Komisji jest nowocześniejsze, zwłaszcza odnośnie do rynków cyfrowych i rynków charakteryzujących się dużymi inwestycjami w badania i rozwój.

3.3. Jak już stwierdzono we wcześniejszych opiniach, EKES z zadowoleniem odniósł się do przyjęcia przez Komisję, a następnie przedłużenia tymczasowych ram pomocy państwa z powodu kryzysu związanego z COVID-19, a następnie kryzysu ukraińskiego. Tymczasowe ramy miały zasadnicze znaczenie dla wspierania europejskich przedsiębiorstw, a zwłaszcza małych i średnich przedsiębiorstw, w dwóch następujących po sobie, bezprecedensowych okresach pogorszenia koniunktury gospodarczej.

3.4. EKES odnotowuje nadzwyczajną szybkość, z jaką Komisja Europejska początkowo przyjmowała decyzje zatwierdzające programy pomocy w najpoważniejszej fazie kryzysu związanego z COVID-19, a także sprawność administracyjną w 2023 r., kiedy to przyjęto aż 220 decyzji na podstawie tymczasowych ram kryzysowych dla Ukrainy (TCF) oraz tymczasowych ram pomocy państwa w sytuacjach kryzysowych i w okresie transformacji (TCTF), chociaż pomoc przyznawana przez państwa członkowskie gwałtownie zmalała w porównaniu z początkowym etapem stosowania tymczasowych ram.

3.5. EKES odnotowuje zarazem, że – jak wskazało kilka stron – duża elastyczność w stosowaniu zasad pomocy państwa może prowadzić do zakłóceń konkurencji między przedsiębiorstwami z różnych państw członkowskich, co może osłabić konsolidację jednolitego rynku.

3.6. W związku z tym EKES uważa, że należy przeprowadzić dogłębną ocenę TCTF pod kątem tego, czy właściwe byłoby ich wycofanie w 2025 r. zgodnie z obecnym planem, czy też przydatne byłoby włączenie niektórych ich elementów, które okazały się korzystne dla transformacji ekologicznej, do zwykłych zasad pomocy państwa, zwłaszcza w odniesieniu do usprawnień proceduralnych.

3.7. Z lektury sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji wynika, że dane dotyczące pomocy państwa przyznanej na podstawie dwóch ostatnich tymczasowych ram prawnych wskazują na koncentrację pomocy udzielanej przez niektóre państwa członkowskie. Z tej samej analizy wynika jednak, że pomoc zatwierdzona na podstawie tymczasowych ram prawnych była proporcjonalna do szkód spowodowanych przez kryzys. Pomoc wydawana była w różny sposób w całej UE, po pierwsze dlatego, że szkody związane z wojną w Ukrainie nie były odczuwalne w równym stopniu we wszystkich państwach członkowskich; po drugie, ze względu na różnice w zdolności fiskalnej między państwami członkowskimi; i wreszcie ze względu na fakt, że kryzys energetyczny w różnym stopniu dotknął państwa członkowskie.

3.8. EKES zwraca uwagę na potrzebę zastanowienia się nad sposobem zachowania jednolitego rynku i uniknięcia szkodliwych zakłóceń konkurencji, przy jednoczesnym zapewnieniu konkurencyjności europejskich przedsiębiorstw na całym świecie. Taka refleksja obejmowałaby w razie potrzeby odpowiednie dostosowania w następstwie ukierunkowanych środków wsparcia wdrożonych przez inne podmioty globalne, takich jak ustawa o obniżeniu inflacji przyjęta w Stanach Zjednoczonych.

3.9. W tej konkretnej kwestii EKES wzywa Komisję i wszystkie instytucje europejskie do zastanowienia się nad dwiema ważnymi częściami sprawozdania *Much More Than a Market* [Znacznie więcej niż rynek] sporządzonego przez Enrico Lettę w imieniu Rady i opublikowanego 17 kwietnia 2024 r. W sprawozdaniu tym zauważono, że „należy opracować odważne i innowacyjne rozwiązania, które zapewnią równowagę między potrzebą szybkiego uruchomienia ukierunkowanego na szczeblu krajowym wsparcia publicznego dla przemysłu w zakresie, w jakim odnosi się ono w proporcjonalny sposób do niedoskonałości rynku, a potrzebą zapobiegania fragmentacji jednolitego rynku [...]. Jednym ze sposobów na przezwycięzenie tego dylematu mogłoby być znalezienie równowagi między bardziej rygorystycznym stosowaniem pomocy państwa na poziomie krajowym a stopniowym rozszerzaniem wsparcia finansowego na poziomie UE. W szczególności można rozważyć mechanizm wkładu pomocy państwa, który zobowiązywałby państwa członkowskie do przeznaczania części swoich funduszy krajowych na finansowanie ogólnoeuropejskich inicjatyw i inwestycji”. Ustanowienie ogólnoeuropejskiego suwerennego funduszu pomocy państwa mogłoby okazać się przydatne zarówno dla zachowania spójności społecznej, jak i zapewnienia właściwego funkcjonowania jednolitego rynku.

3.10. EKES z zadowoleniem przyjmuje dostosowanie progów pomocy *de minimis* przyznawanej zarówno dla sektorów zwykłych, jak i usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, odpowiednio z 200 000 EUR do 300 000 EUR i z 500 000 EUR do 750 000 EUR w okresie trzech lat. W październiku 2023 r. na mocy rozporządzenia (UE) 2023/2391 zwiększono również próg *de minimis* dla sektora rybołówstwa i akwakultury (z 30 000 EUR do 40 000 EUR w okresie 3 lat). Europejskie przedsiębiorstwa od dawna postulowały dostosowanie pułapów, wprowadzone przez Komisję z uwagi na przeszłą i oczekiwaną inflację w nadchodzących latach, w związku z czym jest ono mile widziane. EKES popiera również przejście na krajowy rejestr pomocy w państwach członkowskich od 2026 r., mając nadzieję, że stopniowo zapewni on zarówno większą pewność prawa dla administracji, jak i zmniejszy obciążenia regulacyjne europejskich przedsiębiorstw.

3.11. EKES z zadowoleniem przyjmuje ukierunkowaną zmianę ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych (GBER) przyjętą w czerwcu 2023 r. w celu uproszczenia i przyspieszenia wsparcia dla transformacji ekologicznej i cyfrowej. Uważa jednak, że zasady pomocy państwa powinny również zachęcać do trzeciej i nie mniej ważnej transformacji – transformacji społecznej. W związku z tym wzywamy Komisję do przeprowadzenia dogłębnej refleksji nad kolejnym istotnym punktem sprawozdania Enrico Letty w sprawie rynku wewnętrznego, w którym stwierdzono, że „aby w pełni wykorzystać potencjał gospodarki społecznej, należy rozważyć szereg środków z zakresu polityki. Po pierwsze, musimy ułatwić podmiotom gospodarki społecznej dostęp do finansowania w całym ich cyklu życia. W tym celu ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych (GBER) dotyczące pomocy państwa mogłoby zostać dostosowane do przedsiębiorstw społecznych, a przepisy dotyczące pomocy mogłyby zostać poddane ponownej ocenie w odniesieniu do rekrutacji pracowników znajdujących się w niekorzystnej sytuacji”.

3.12. EKES zachęca Komisję do dalszego zastanowienia się nad ewentualną zmianą rozporządzenia (WE) nr 1/2003 i jego aktu wykonawczego – rozporządzenia (WE) nr 773/2004 – w celu dalszego zabezpieczenia pierwotnych celów tych rozporządzeń, które przyjęto na początku XXI wieku, oraz w celu ujednoczenia i zwiększenia skuteczności stosowania reguł konkurencji. Ponad 20 lat po przejściu na zdecentralizowany system egzekwowania art. 101 i 102 TFUE, który zastąpił poprzedni scentralizowany system wstępnego zgłoszenia na mocy rozporządzenia nr 17/62 (*), refleksja nad modernizacją – z uwzględnieniem obecnej struktury rynków cyfrowych i rosnącej złożoności postępowań wyjaśniających – jest zatem uzasadniona i z pewnością pozytywna.

3.13. Jeśli chodzi o obecne ramy prawne dotyczące egzekwowania art. 101 TFUE, EKES zauważa, że w rocznym sprawozdaniu dotyczącym konkurencji nie skoncentrowano się w dużym stopniu na związku między wnioskami o złagodzenie kary a sprawami kartelowymi. Biorąc pod uwagę ostatnie tendencje, które wskazują na spadek liczby wniosków o złagodzenie kary w ostatnich kilku latach, pożądane jest, by ta kwestia została poruszona w sprawozdaniu z 2025 r. (choć nieco wzrosła ostatnio liczba spraw w ramach programu łagodzenia kar). Podział rynku i klientów oraz zmowy przetargowe stanowią istotne bariery zarówno dla wolnej konkurencji, jak i wzrostu gospodarczego. Programy łagodzenia kar były w przeszłości bardzo przydatne w wykrywaniu karteli, jednak w ostatnich latach liczba wniosków o złagodzenie kary spadła. Wynika to prawdopodobnie ze zwiększonego ułatwienia „egzekwowania prawa konkurencji na drodze prywatnoprawnej”, co przede wszystkim zmniejsza zachęty do łagodzenia kar.

3.14. EKES popiera wejście w życie aktu o rynkach cyfrowych (DMA) od maja 2023 r., który harmonizuje obowiązki strażników dostępu w całej UE w celu zwiększenia kontestowalności sektora cyfrowego i ograniczenia nieuczciwych praktyk w sektorze platform internetowych. Specjalistyczne przepisy dotyczące sektora, takie jak akt o rynkach cyfrowych, mają zatem do odegrania rolę uzupełniającą w stosunku do egzekwowania prawa antymonopolowego, gdyż zwiększają skuteczność ram prawnych z korzyścią dla jednolitego rynku i dobrobytu użytkowników końcowych.

3.15. Kolejną pozytywną zmianą jest pakiet uproszczeń dotyczący przeglądu połączeń, które na pierwszy rzut oka wydają się nieproblematyczne, ponieważ zmniejsza on ilość informacji wymaganych do zgłoszenia transakcji od 1 września 2023 r. Zmiany przepisów wydają się być proporcjonalne i skuteczne, ponieważ zmniejszają obciążenie regulacyjne przedsiębiorstw oraz obciążenie administracyjne organów ochrony konkurencji w sprawach, które nie mają krytycznie szkodliwego wpływu na konkurencję.

3.16. EKES zwraca uwagę na to, że rozporządzenie w sprawie subsydiów zagranicznych, które weszło w życie na początku 2023 r. i do którego od lipca 2023 r. istnieje specjalne rozporządzenie wykonawcze, mogłoby ewentualnie zlikwidować lukę regulacyjną, zapewniając ramy regulacyjne i podstawy prawne niezbędne do rozwiązania problemu pomocy przyznawanej przez państwa spoza UE, która mogłaby zakłócić konkurencję oraz zaszkodzić konkurencyjności jednolitego rynku i jego przedsiębiorstw.

3.17. Ponadto Komitet odnotowuje, że konkurencja nie zawsze jest możliwa, zwłaszcza na niektórych rynkach oraz obszarach wiejskich lub peryferyjnych, gdzie niedobór zasobów i niewielka rentowność powodują niewydolność rynku (a nawet jego niedoskonałość). Ma to poważne konsekwencje społeczne, które należy lepiej zmierzyć i wziąć pod uwagę. Dotyczy to na przykład pogłębiającego się ubóstwa energetycznego na niektórych obszarach lub braku podstawowych usług na niektórych obszarach wiejskich. Takie warunki niewydolności rynku trzeba brać pod uwagę ze względu na ich wpływ na spójność społeczną.

Bruksela, dnia 23 października 2024 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Oliver RÖPKE

(*) Rozporządzenie Rady EWG nr 17 pierwsze rozporządzenie wprowadzające w życie art. 85 i 86 Traktatu (Dz.U. 13 z 21.2.1962, s. 204).